
Zítřek nedoženeš

Sidney Sheldon, Tilly Bagshawe

Tracy kráčela po Marylebone High Street. Před lijákem ji chránil jen chabrný deštník, ale nic jí nemohlo zkazit náladu. Měla za sebou dlouhý, ale nádherný den. Rozhlédla se po taxi.

Už dávno se necítila tak šťastná, vlastně tak dlouho, že ani nevěděla, co si má se sebou počít. Připadala si trochu provinile kvůli Jeffovi. *Chudák Jeff*. Tolik se snažil pochopit její žal nad ztrátou dítěte. Tracy viděla jeho snahu, ale tím se všechno ještě dvacetkrát zhoršovalo. Nic z toho nebyla Jeffova chyba.

Ale moje chyba to taky není. Nemůžu si pomoci – jsem, kdo jsem. A nemůžu potlačit svoje potřeby.

Alan to chápal. Chápal ji víc, než Jeff kdy mohl.

Tracy se s ním viděla i dnes. Dospěla do bodu, kdy ji plnilo štěstím už to, že byla v jedné místnosti s ním. A nejen štěstím, i nadějí pro budoucnost. To možná byl ten klíč. Naděje. Tracy se snažila, opravdu se snažila, ale od návratu do Londýna si připadala v manželském životě s Jeffem jako vězeň. Bylo to tak beznadějně. Byt na Eaton Square 45, domov, který býval jejím útočištěm, se stal vězením.

Ale to se změní.

Mířila domů, aby si s Jeffem promluvila. Byla nervózní, ale zároveň mu to chtěla říct. Potřebovala mu to říct a konečně se zbavit toho břímě. Samotné pomýšlení, jak si svléká mokré šaty, jde do sprchy a smývá bolest posledního roku, ji plnilo hlubokou úlevou.

Žádná další tajemství.

Byl čas, aby začala další kapitola.

* * *

Když se vrátila domů, nikde se nesvítilo. Jeff obvykle nechodil před sedmou nebo osmou hodinou a dnes patrně přijde ještě později, protože ji nečekal. Tracy netušila, v kolik odejde od Alana, a tak si vymyslela večeri s kamarádkou.

To bude poslední lež, kterou mu řeknu, slíbila si, když stoupala po schodech. Odteď k němu bude upřímná.

Otevřela dveře do hlavní ložnice a ztuhla. Na okamžik, vlastně na docela dlouhou chvíli, se čas zastavil. Tracyiny oči vysílaly zprávu do mozku, ale něco – nejspíš její srdce – ji odmítalo přijmout a posílalo ji zpátky. *Vidím to,* říkal jí její mozek, *ale nemůže to být pravda.*

Byla tak tichá a nehybná, sotva dýchala, že Jeffovi chvílku trvalo, než si uvědomil její přítomnost. Když se jejich pohledy konečně střetly, stál u okna ve vášnivém objetí s Rebeccou Mortimerovou, která o Tracyině přítomnosti neměla ani tušení.

Oba byli ještě oblečení, ale Rebecca měla zpola rozepnutou košili, Jeff měl položené dlaně na jejích zádech a vášnivě ji líbal. Když spatřil Tracy a odtáhl se, Rebecca po něm sáhla jako tonoucí po záchranném kruhu.

Tracyina první myšlenka hloupě zněla: *Rebecca má úžasnou postavu.* Měla na sobě přiléhavé džíny, ale zjevně toužila, aby jí z nich Jeff pomohl. Připomínalo to scénu z erotické hry. Z nějaké fikce, od níž se Tracy mohla odpoutat. Nebylo to skutečné. Nemohlo být.

Skutečný Jeff, můj Jeff, by mi to nikdy neudělal.

Teprve když se Rebecca otočila, uviděla Tracy a vykřikla, iluze se roztránila.

„Jak jsi mohl?“ Tracy vrhla po Jeffovi ničivý pohled.

„Jak jsem mohl? A jak jsi mohla ty?“

Jeff si uhladil vlasy a vykročil ke své manželce. Vypadal dotčeně, jak jen může vypadat dotčeně muž se rtěnkou rozmazanou po obličejí i po krku.

„Ty sis začala!“

„J-já... cože?“ vykoktala Tracy. „Jsi v naší ložnici s jinou ženou!“

„Jenom proto, že spíš se svým doktorem!“

Tracy se na něj podívala nejdřív zmateně, ale potom znechuceně.

„Nezkoušej to popřít!“ vykřikl na ni Jeff.

„Je mi z tebe zle,“ řekla Tracy. Jako kdyby nebylo dost zlé už to, že svedl tu studentku – teď se ještě snažil hodit vinu na ni? „Jak dlouho už to spolu táhnete?“

„Nic spolu netáhneme.“

Tracy se zasmála – hlasitě, ošklivě a bez špetky veselí. *Tohle nemůže být pravda.* Nedokázala se přimět k tomu, aby se podívala na Rebeccu, ale přísahala by, že koutkem oka zahlédla v jejích očích vítězoslávu.

Tracy se zahalila do svého hněvu jako do pláště, obrátila se na podpatku a odešla.

„Tracy! Počkej!“

Jeff si obul boty a vyběhl za ní. Když sbíhal po schodech, slyšel, jak se přibuchují vchodové dveře, a vyřítit se za ní na ulici. Pořád přišlo a chodník byl mokrý a kluzký.

„Proboha, Tracy!“ Chytil ji za loket.

Tracy se mu pokusila vysmeknout, ale nedokázala to. „Proč to nemůžeš přiznat? Já vím, že jsem neměl líbat Rebeccu...“

„Líbat ji? Chystal ses dělat mnohem víc než to, Jeffe! Byl jsi v naší ložnici a sápal ses po ní! Kdybych nepřišla...“

„Co? Kdybys nepřišla, tak co? Vyspal bych se s ní? Jak ty s doktorem Alanem McBridem?“

„Mluvíš nesmysly.“

„Jsi lhářka!“ V Jeffových očích se zaleskly slzy. „Viděl jsem video, Tracy. Viděl jsem ho na vlastní oči.“

„Jaké video? O čem to mluvíš?“

„O tobě, jak s tím chlapem vycházíš z hotelu Berkeley. Ten parchant! Byli jste tam vy dva a líbali jste se na ulici ve dvě hodiny ráno. Ten den, kdy jsi tvrdila, že jsi byla v Yorkshiru. Lhala jsi mi. A pak máš tu drzost obvinít mě z nevěry?“

Tracy zavřela oči. Měla pocit, že blázní. Ale pak si vzpomněla, že tohle je Jeffův klasický postup. Takhle za starých časů pracoval. Zmátl oběti, dokud nedokázaly rozeznat, co je nahoře a co je dole, co je správné a co je špatné.

Já nejsem obět, pomyslela si Tracy. Nejsem jeden z jeho hloupých hejlů. Tady jde o tebe, ne o mě. O tebe a o tu zatracenou holku.

„Nevím, co sis myslel, že vidíš,“ řekla. „Ale jediný muž, se kterým jsem za poslední čtyři roky spala, jsi ty, Jeffe.“

„To je lež, Tracy, a ty to dobře víš. Ty a McBride...“

Tracy ztratila trpělivost. „Nevyslovuj jeho jméno! Neopovažuj se o něm mluvit. Alan je slušný člověk. Čestný muž. Na rozdíl od tebe. Vrať se ke své milence, Jeffe.“

Prudce se mu vytrhla a utekla.

Ubíhaly hodiny a nepřestávalo pršet. Tracy netušila, kam jde ani proč. Brzy se setmělo. Nakonec se ocitla na ulici Gunthera Hartoga a vzhledla k jeho nádhernému domu z červených cihel. Guntherův dům v Mayfairu, za rohem od jeho starožitnictví na Mount Street, byl jedním z Tracyiných útočišť, míst, kde se cítila šťastná. Strávila tu s Jeffem mnoho dlouhých, družných večerů s vínem, během kterých probírali svoje minulé akce nebo plánovali nové.

Já a Jeff.

V celém přízemí se svítilo. Gunther bude bezpochyby ve studovně číst dlouho do noci knihy o politice a umění. Jeff ho označoval za nejvzdělanějšího zločince v Londýně.

Jeff. Zatracený starý Jeff. Je všude.

Poprvé za celý večer se Tracy rozplakala. Vzpomínka na Jeffa s tou hroznou holkou v náručí ji nikdy neopustí. *Byli v naší ložnici. Chystal se s ní milovat, vím, že ano. A možná se s ní miloval už stokrát.* Jejím prvním instinktem bylo vyškřábat Rebecce oči, ale ovládla se. *Nebudu jednou z těch žen, které viní milenku. Proč by měla taková mladá holka respektovat Jeffovy svatební sliby, když je nerespektuje on? Ne, bídák je tady Jeff. To on je lhář.*

Tichý hlásek v jejím nitru se jí opovážil připomenout, že ona mu lhala taky, ale Tracy ho okřikla.

Drž se své zlosti, napomenula se. Nepouštěj ji.

Nemohla vpadnout ke Guntherovi a hledat tam útěchu. Nemohla jít domů. Nějaká divoká, nerozumná část jejího já chtěla zaklepat na dveře Alana McBridea. Vždycky se s ním cítila v bezpečí. Ale doktor McBride měl vlastní rodinu a vlastní život. Věděla, že ho nesmí obtěžovat.

Jsem sama, pomyslela si. Pohládila se po sotva rostoucím bříšku a v duchu se opravila.

„Promiň, zlatíčko,“ řekla nahlas. „Chtěla jsem říct, že jsme sami. Ale nesmíš si dělat starosti. Maminka se o tebe postará. Maminka se o tebe vždycky postará.“

Následující ráno se Jeff probudil s pocitem, že ho přešlo nákladní auto.

Rebecca odešla hned po Tracy.

„Můžu zůstat, jestli chceš,“ nabídla mu s nadějí.

„Ne, jdi domů,“ řekl jí Jeff. „A zítra se vrať do práce. Jestli z muzea někdo odejde, budu to já, ne ty.“

Rebecca ho poslechla, prozatím. Jeff věděl, že se s tou situací bude muset časem vypořádat, ale jednu krizi po druhé.

Zkusil Tracyin mobil. Samozřejmě ho vypnula. Pak zkusil její přátele, známé, kontakty ze starých časů. Po dvanácti hodinách se nikam nedostal. Nikdo ji neviděl, nikomu se neozvala, dokonce ani Guntherovi.

„Bojím se.“ Jeff si nalil třetí sklenici whisky z Guntherovy karafy. Nedočkal čelit pomyšlení, jak spí na Eaton Square – Tracy se hned tak nevrátí a jejich ložnice se stala místem činu –, a Gunther mu nabídl nocleh. Jeff potají doufal, že by se u Gunthera mohla ukázat i Tracy a Gunther by mohl posloužit jako zprostředkovatel, až by všechno urovnávali. Protože oni to urovnají. Na jinou možnost nechtěl vůbec myslet.

„Co když se jí něco stalo?“

„Tracy se o sebe dokáže postarat,“ odpověděl Gunther. „Navíc – něco se jí doopravdy stalo. Přistihla svého manžela v posteli s jinou ženskou.“

„Nebyli jsme v posteli.“

„Ale skoro. Co je to vůbec za příšernou kurtizánu?“

„Není příšerná a není to kurtizána,“ řekl Jeff. „Jmenuje se Rebecca, ale ta tady není podstatná.“

Gunther pochybovačně vyklenul obočí. „Tracy si zjevně myslí něco jiného.“

„Kristepane, Gunthere, ty taky? Říkal jsem ti, že zahýbala Tracy, ne já.“

„Hm.“ Gunther se zamračil. „Ano. To jsi říkal.“

Jen velice těžko dokázal uvěřit tomu, že by Tracy Jeffa podvedla. Na druhou stranu to bylo jen proto, že tomu hluboce, zoufale věřit nechtěl. Gunther Hartog byl dost starý a moudrý, aby věděl, že každý člověk do-

káže být nevěrný. Rozumově bylo nutno předpokládat, že profesionální podvodníci jako Tracy a Jeff toho jsou schopnější než většina jiných. Ale Tracy byla v poslední době deprimovaná, vůbec nebyla ve své kůži.

„Lhala mi měsíce,“ pokračoval Jeff. „Včera jsem viděl na vlastní oči důkaz. Je to celé na videu, Gunthere. Na bezpečnostní kameře. Nevymýšlím si. Teprve když jsem uviděl pravdu, já... uklouzl jsem s Rebeccou.“

„Předtím jsi s ní nespál?“

„Ne! Netvrdím, že jsem nebyl v pokušení,“ připustil Jeff, „ale nikdy jsem se jí ani nedotkl.“

„A vyspal by ses s ní, kdyby vás nepřistihla Tracy?“ zeptal se Gunther.

„Asi ano,“ řekl Jeff. „Ano. Vyspal. Tracy mi zlomila srdce, proboha! Ne že by na tom teď záleželo, protože Tracy zmizela do noci.“ Zoufale si prohrábl husté tmavé vlasy. „Je to pěkná polízanice.“

„Vážně si myslíš, že s tím doktůrkem spala?“

„Vím, že ano,“ potvrdil Jeff ponuře.

„A stejně ji chceš zpátky?“

„Jistěže ano. Je to moje žena a já ji miluju. Jsem si docela jistý, že ona mě miluje taky, navzdory všemu. Ten potrat nás oba rozhodil.“

„Inu...“ Starý pán se usmál. „Jestli je to tak, najdeš ji. Snaž se nepanikařit, chlapče. Tracy se objeví.“

Jenže Tracy se neobjevila.

Ne toho dne, ne během tohoto ani příštího týdne.